

Fragmentum. Ad Libri II. initium nihil aliud, nisi rursus in margine: *Sermo de penitentia*. Nulla divisio in Capita. Extrema: *mundi istius nexu debemus absolvere*.

XVII. fol. 163. absque titulo a prima manu, sed in margine notatus: *sermo de sacramentis*, est *Ambrosii* I. de sex Libris, qui de *Sacramentis* inscribuntur. Initium: *De Sacramentis que accepistis sermonem adorior &c.* Legitur edit. cit. T. II. col. 349. cum V. Subsequis, qui absunt a Codice.

XVIII. fol. 165. p. 2. Sermo *ἁγιογραφος*, in quo *Decem Dei Praecepta* cum *Decem Aegypti Plagis* conferuntur. Editores *Mauriani* hujus argumenti Sermonem, seu *Fragmentum Sermonis inter Eugipii excerpta et in Mss. Regio et Victorino repertum* in *Classé* I. n. 8. T. V. col. 41. publicaverunt. Ut edicam libere, Exordium, quod ibi legitur, nullatenus cum reliquo orationis corpore cohaerere mihi videtur. Idem edicent, qui paullo adtentius illud pensitaverint, eoque promtius, ubi cum illo contenderint, quod nostro e *Cod.* hic adscribo. *Non est sine causa, Fratres dilectissimi! quod preceptorum legis dei numerus cum numero plagarum, quibus Aegyptus percutitur, exaequari videtur. Nam sicut decem praecepta sunt, quibus ad cultum dei populus admonetur, ita decem plagae leguntur, quibus superbia Aegyptiorum affligitur. Consideremus ergo cur et ibi decem praecepta, et hic decem plagae*
Denis Codd. mss. theol. Bibl. Palat.

memorentur. Ideo sine dubio, quia in illis erant vulnera, in istis medicamenta. Et opus erat, ut periculosis plagarum decem vulneribus decem praeceptorum medicamenta subvenirent. Atque deinceps *Codex* cum *Editis*: *Primum est preceptum in lege de uno deo. Non erunt inquit tibi dii alieni preter me. Prima plaga egyptiorum aqua conversa in sanguinem. Compara primum preceptum prime plae &c.* In sequentibus multa omittit *Codex*, quae habentur in *Editis*, dum tandem in *Praecepto decimo* his verbis deficiat: *Nemo enim operatur, nisi fides praeceperit* — — foliis subsequis perditis. Ut facile dem, Corpus ipsum Sermonis a quodam in compendium redactum fuisse, ita aegre deducar a sententia, genuinum ei Exordium ex hoc *Cod.* restitui posse.

Fuit is olim *Monastery Sancti floriani Patauiensis*. *Dyoc.* id est Canonicon. Reg. in super. Austria, ut non uno loco testatur.

CXCIV.

Codex membraneus lat. Sec. 44 XV. Folior. 346. perquam eleganter scriptus, et nitidissime pictus et deauratus Florentiae pro *Matbia Corvino* R. Hungariae, cujus Insignia et Symbola in Frontis marginibus supersunt, licet Scutum ejus primarium inferne deletum et aliud superinductum fit *Johannis Marchionis Bergensis, Comitisque de Walbain* a *Maximiliano I.* in splendidissimum Equitum

tum aurei Velleris Collegium cooptati, quod Scutum totius folii spatium occupans etiam pag. 1. comparet. Pag. 2. in elegantissimo florulento schemate litera aurea quadrata legitur: *In hoc Volumine continentur Comentaria Athanasii in Epistolas Sancti Pauli traducta a Christophoro de Persona Romano Priore Sancte Balbine de Urbe ad Sixtum. IIII. Pont. Max. Fol. seq. eadem litera exorditur: Sancti Athanasii in Primam Epistolam Sancti Pauli ad Romanos Prologus incipit.* Epistolae ordine in Bibliis nostris usitato sese excipiunt. Ad calcem haec visitur rubrica: *Lib. Athanasii supra epistolas sancti Pauli a F. Cristoforo priori sancte Balbine de urbe traductus feliciter explicit.* Tempus translationis hujus desumi potest ex epiphonemate, quod *Udalricus Han* civis wiennensis et primus Romae typographus Commentariorum nostrorum editioni principi M. CCCC. LXXVII. f. subdidit, quod sic incipit: *F. Cristoforus de persona Romanus Prior sancte Balbine de Vrbe: Traduxit Anno domini M. CCCC. LXIX. Pontificatu Pauli pontificis maximi. Anno quinto.* Quae verba, uti *Maittaire* ansam finistre dedere editionem principem ad hunc annum M. CCCC. LXIX. retrahendi, ita conjecturam juvant, Codicem nostrum non multo post hunc annum exaratum fuisse. Est vero jam tempus, ut genuinum Operis nostri autorem prodamus. *Theophylactus* is est *Achridis Bulga-*

riae Archiepiscopus, scriptor Sec. XII. in concinnandis iis, quae in sacras literas elucubravit, plurimum Johanne Chrysostomo usus. Adi de illo *J. Fr. Bern. Mariae de Rubeis* viri e Praedicatorum familia doctissimi *Dissertationem* Opp. omnium *Theophylacti Venetiis* M. DCC. LIV. f. praeambulam, cujus §. XI. vides *Erasmus Roterod.* Germaniae lumen, *Joh. Fabrum* Praefulem Vindob. et *Joh. Beraldum* primos in veri Commentariorum nostrorum auctoris notitiam penetrasse. Interpretem nostrum *Personam*, quibusdam et *Porfenam*, de quo fuisse agit *Giornale de' Letterati* T. XIX. *Venet.* 1714. p. 325. paraphrasi potius usum, quam adstricta Versione ibidem docetur. Itaque translationem illius *Joh.* primum *Lonicerus*, dein *Philip. Montanus* ad graeca exemplaria exegerunt, ut fidem faciunt Editiones *Parifina* 1542. f. et *Basileensis* 1554. f. Codex noster ex Dynastarum Bergenfium possessione ad Episcopum *Joh. Fabrum* demigravit. Testatur id Schediasma thecae anteriori intus adglutinatum typis *Vindob.* anno 1540. excusum, quo egregius ille Pastor ait: Hunc librum a se non ea pecunia, quae ex censibus Episcopatus provenit, sed ea, quam ex honestissimis suis laboribus accepit, emtum et suo pauperum Adolenscentum ad *D. Nicolaum* Collegio donatum fuisse.